

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. T. V.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. 301693-32/2024-MZV/VO, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 6. 2025, č. j. 41 A 8/2025-58, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je občanem Vietnamské socialistické republiky, v níž na Velvyslanectví České republiky v Hanoji (dále jen „zastupitelský úřad“) požádal o krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana Evropské unie. Zastupitelský úřad rozhodl rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024 o žádosti žalobce o udělení víza č. HANO 2024 01 04 0001 tak, že žalobci vízum neudělil. Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) rozhodnutím ze dne 6. 5. 2024, č. j. 301693-2/2024-MZV/VO, shledal rozhodnutí zastupitelského úřadu zákonným. Obě tato rozhodnutí ale následně zrušil Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 30. 7. 2024, č. j. 41 A 14/2024-29 (dále jen „první rozsudek krajského soudu“), a věc vrátil stěžovateli k dalšímu řízení. Stěžovatel podal proti prvnímu rozsudku krajského soudu kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dosud nerozhodl (řízení je vedeno pod sp. zn. 5 Azs 230/2024).

[2] Zastupitelský úřad svým novým rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024 žalobci vízum znovu neudělil. Žalobce požádal o nové posouzení důvodů pro neudělení víza, stěžovatel však v záhlaví uvedeným rozhodnutím shledal, že nové rozhodnutí zastupitelského úřadu je v souladu s § 20 odst. 5 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

o pobytu cizinců“). Krajský soud napadeným rozsudkem zrušil i tato rozhodnutí správních orgánů, a to pro nezákonnost spočívající v nerespektování závazného právního názoru plynoucího z jeho prvního rozsudku.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku

[3] Stěžovatel napadl i druhý rozsudek krajského soudu kasační stížností, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že pokud by Nejvyšší správní soud rozhodl o této kasační stížnosti dříve, než by rozhodl o kasační stížnosti proti prvnímu rozsudku krajského soudu, žalobce by získal vízum a spolu s ním v zásadě oprávnění ke vstupu na území. Takový výsledek je nevratný a rozhodnutí o kasační stížnosti proti prvnímu rozsudku krajského soudu (tzn. završení věcného posuzování sporných otázek žádosti žalobce) na tom již nemůže nic změnit. S kasační stížností proti prvnímu rozsudku krajského soudu stěžovatel žádost o odkladný účinek nespojil, neboť se nesprávně domníval, že o ní bude rozhodnuto dříve.

[5] Druhý důvod pro přiznání odkladného účinku stěžovatel spatřuje v tom, že ke dni podání kasační stížnosti v této věci nebylo ukončeno samostatné řízení ve věci manželky žalobce, které vede krajský soud pod č. j. 56 A 6/2024. Obě věci jsou z věcného hlediska prakticky totožné. Rozhodnutí ve vztahu k oběma manželům by proto neměla být odlišná.

[6] Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. I kdyby získal krátkodobé schengenské vízum, stěžovateli ani veřejnému zájmu tím nevznikne žádná újma. Tento důvod návrhu nesplňuje požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. Druhý stěžovatelem uvedený důvod není z hlediska podmínek přiznání odkladného účinku relevantní.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[7] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[9] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Jeho přiznáním odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní

pokračování

účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[10] Navzdory tomu, že zákon přiznává oprávnění navrhnout přiznání odkladného účinku pouze žalobci, Nejvyšší správní soud připustil jeho přiznání i na návrh stěžovatele, kterým je žalovaný správní orgán. Platí nicméně, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS) Za tyto ojedinělé případy lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Ty by mohly spočívat např. ve „[v]rácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“ (usnesení rozšířeného senátu č. j. 2 Ans 3/2006-49), nebo v možném vyzrazení informací, které mají zůstat utajeny (srov. usnesení NSS ze dne 14. 11. 2023, č. j. 7 As 244/2023-24). Společným jmenovatelem všech těchto situací je nevratnost, či (omezená) vratnost do předchozího stavu, a to pouze za cenu nových, zvýšených, či nesmyslných nákladů (srov. usnesení NSS ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 As 68/2024-36, odst. [9]).

[11] V posuzované věci spočívají důsledky nepřiznání odkladného účinku především ve skutečnosti, že by stěžovatel musel rozhodnout v souladu s napadeným rozsudkem (resp. v souladu se závazným právním názorem vysloveným krajským soudem v jeho prvním rozsudku) a udělit žalobci vízum. Výše uvedené příklady závažných důsledků nepřiznání odkladného účinku mají společnou jistou míru ohrožení zdraví a životů osob (s výjimkou posledního příkladu, který v sobě obsahuje ohrožení bezpečnostních zájmů České republiky). Stěžovatelem tvrzené důsledky však této zvýšené intenzity ohrožení veřejného zájmu nedosahují. Nejvyšší správní soud rovněž přihlédl ke skutečnosti, že právní řád poskytuje správním orgánům nástroje pro řešení hypotetické situace, která by mohla nastat, pokud by žalobce na území České republiky v budoucnu pobýval neoprávněně.

[12] Druhý stěžovatelem predestřený důvod pro přiznání odkladného účinku, který spočívá v dosud neskončeném soudním řízení ve věci žádosti o vízum manželky žalobce, je zcela irelevantní. Požadavek, aby ve skutkově podobných věcech bylo rozhodnuto podobně, nevytváří jakousi procesní provázanost mezi dvěma samostatnými řízeními, pro kterou by právní účinky jednoho rozhodnutí měly vyčkávat na rozhodnutí druhé.

[13] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

